

heden til at sige, at jeg tror man ikke bør gaa ud fra, at Statsbanerne til enhver Tid bærer sig aldeles abderitisk ad. Hvad det ærede Medlem fandt saa urimeligt med Hensyn til denne Gruskørsel, kan vel have en eller anden bestemt Foranledning og være begrundet i Forholdene. Imidlertid skal jeg lade Tingene undersøge, og hvis der her er noget at spare, vil det glæde mig, at det ærede Medlem har givet Anledning dertil.

Endelig nævnte den ærede Ordfører, at en Forudsætning for, at Tinget tiltræder Lønningsloven for Statsbanerne er, at Lønningsloven følges med Loven om de forhøjede Takster. Jeg skal dertil sige det samme, som jeg udtalte forleden Dag med Hensyn til Postlønningsloven, at det ogsaa er min Mening, at Statskassen gennem forhøjede Takster skal skaffe Midler til at dække de Udgifter, de forhøjede Lønninger medføre, og helst desuden noget mere. At knytte de to Love umiddelbart sammen ved en Bestemmelse i selve Lovens Tekst, har jeg ikke fundet rigtigt, men naar jeg maa gaa ud fra, at det forudsættes, at disse Love høre sammen, vil jeg selvfølgelig for disse Love som for dem, der vedrøre Postvæsenet, anse mig for bunden ved en saadan her i Tinget udtrykkelig udtalt Forudsætning.

Ordføreren (Philipsen): Idet jeg begynder med den højtærede Ministers sidste Bemærkninger, vil jeg først takke ham for de Udtalelser, han har fremsat om Forbindelsen mellem denne Lov og Statsbanedriftens Lønningslov, hvad der vist nok i det væsentlige rammer Udvalgets Anskuelser i denne Sag. Maa jeg, medens jeg har dem i bestemt Erindring, knytte nogle Bemærkninger til den højtærede Ministers sidste mere almindelige Udtalelser, navnlig med Hensyn til Udbyttet for det sidste Aar. Det er jo tilfredsstillende, i alt Fald heldigt, at Resultatet ikke er blevet slettere end forudsat, men dertil bør der dog føjes under denne Forhandling, at der er et Moment, som har forværret Resultatet paa indeværende Aars Budget, det nemlig, at Anskaffelsen af nyt Driftsmateriel, som tidligere har været taget paa § 27, netop for dette Aar, 1901—1902, er faldet med forøget Tyngde, fordi tilfældigvis Regningerne ere komne til Udbetaling i dette Aar med et Beløb til op imod 900,000 Kr.

Vi ere jo alle her i denne Sal, ligesom ogsaa den højtærede Regering — og

jeg haaber nu ogsaa Generaldirektoratet for Statsbanedriften — enige om, at der maa tilstræbes en mere sparsommelig Drift. Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) var vist nok heldig ved netop at nævne et Punkt paa Kystbanen. Jeg ved ikke, hvad det er for en sørgelig Skæbne, der er over denne Bane, men der er en Ødselhed der, ikke blot med Hensyn til dens rent urimelige Toggang, men ogsaa med Hensyn til det urimeligt store Personale, som beskæftiges ved denne Bane. Det er Forhold, som navnlig københavnske Landliggere have Lejlighed til at iagttage. Men jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at med Hensyn til det store Personale er Kystbanen ikke enestaaende, og jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Ganske vist tror jeg, det var en mild Overdrivelse, naar han sagde, at den forøgede Drift havde forøget Udgifterne til det dobbelte. Det stemmer heller ikke med, hvad Ordføreren har udtalt i sin Betænkning.

Ligesom for andre ærede Talere og for den højtærede Minister vil det være naturligt for Ordføreren at koncentrere Svarebemærkningerne til det hovedsagelige i de Forandringer, Udvalgets Flertal har foreslaaet med Hensyn til Persontaksterne. Der er Anledning for mig til her væsentlig at rette mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det ærede Medlem gjorde en spøgende Bemærkning om, at det var Hensyn til Vælgerne, som havde bestemt Flertallets og min Optræden i denne Sag. Jeg tror at turde sige, at det i det mindste ikke er Hensynet til Vælgerne i Københavns 4de Valgkreds, der har ledet mig til som Ordfører at tage mit Standpunkt. Jeg kunde være saa ondskafuld at spørge det ærede Medlem, hvorledes det i saa Henseende forholder sig med ham og Kreaturtaksterne, men jeg skal ikke køre med Retur. Jeg skal med Hensyn til Retur indskrænke mig til at tale om Returbilletterne, som jo her bringes i Forslag. Det ærede Medlem fremdrog de Udtalelser, som jeg villig erkender at være Ophavsmand til i Jernbanekommissionens Betænkning. Jeg staar fuldstændig ved, hvad jeg har sagt baade med Hensyn til Sagens teoretiske og praktiske Side, men herom drejer det sig jo aldeles ikke nu. Jeg kan paa dette Punkt appellere til det ærede Medlem, der er saa langt mere praktisk end jeg. Det gælder om at faa en Lov ført igennem angaaende forøgede Takster og om at formidle de forskellige